

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

κ. ΣΙΜΟΥ ΜΕΝΑΡΔΟΥ

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ν' ἀρχίσω τὴν λογοδοσίαν μου καθὼς πέρουσι μελιτὸν μνημόσυνον τῶν ἀνδρῶν, ὅσους πενθεῖ ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐκηδεύσαμεν τὴν 21^{ην} Ἰουνίου ὡς ἡμέτερον τὸν γενναιότατον ἀθλοθέτην τῆς Ἀκαδημίας φέροντα χρυσοῦν μετάλλιον αὐτῆς. Ὁ Ἐμμανουὴλ Μπενάκης δὲν ἔχει ἀνάγκην προσθέτων ἐγκωμίων μεταξὺ τῆς γενεᾶς, ἣ ὁποία ἐγνώρισε τόσον καλὰ τὰς δωρεάς του. Ἀλλ' οἱ διαδοχοί μου θὰ προβάλλουν πάντοτε τὸ ὄνομά του ὡς σύμβολον τῶν δύο μεγάλων τῆς φυλῆς μας ἀρετῶν, τοῦ ἐμπορικοῦ δαιμονίου ἀφ' ἐνός, τῆς πρὸς τὸ γένος μεγαλοδωρίας ἀφ' ἐτέρου.

Μετὰ ἓνα μῆνα τὴν 23^{ην} Ἰουλίου μᾶς ἀνηγγέλλετο τηλεγραφικῶς ὁ θάνατος τακτικοῦ ἐταίρου, τοῦ καθηγητοῦ Κωνσταντίνου Σάββα. Ἡ δρασις τοῦ πρώτου Ἑλληνοφίλου ὑγεινολόγου ὑπῆρξε πράγματι μεγαλοεργός, ἰδίως κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912 - 1913. Κατώρθωσε τότε μὲ τὸν ἀντιχολερικὸν τῶν ἐργαστηρίων του ὄρον νὰ διαφυλάξῃ σῶον τὸν νικηφόρον ἑλληνικὸν στρατόν. Φιλοδοξία τῆς ζωῆς του ἦτο νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἐλονοσίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκων ἠθέλησε νὰ συνεχίσῃ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας του ὁ Σάββας, κληροδοτήσας τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ ὡς καθηγηταὶ καὶ ὡς Ἀκαδημαϊκοί, κανχώμεθα διὰ τοιοῦτους συναδέλφους.

Τὴν 26^{ην} Αὐγούστου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σκιαθοῦ μᾶς ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ μοναχοῦ Ἀνδρονίκου, τοῦ πρώην Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδη. Ἡ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀγγελία τοῦ προεδρεύοντος κ. Παλαμᾶ ὑπῆρξεν ἐπάξιον μνημόσυνον, ἅμα δὲ κριτικὴ ἀνάλυσις τοῦ διεξοδικοῦ του ἔργου. Καὶ οἱ δύο Σκιαθῖται Ἀλέξανδροι, μελετηταὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς μεσαιωνικῆς λογοτεχνίας, ἐκκληρονόμησαν τὴν φυσιολατρείαν τῶν παλαιῶν καὶ τὴν μυστικοπάθειαν τῶν μέσων χρόνων. Ἡ δὲ νησοῦλα, τῆς ὁποίας τοὺς λόφους καὶ τὰ παρεκκλήσια, τοὺς κατοίκους καὶ τὰ καρᾶβια περιέγραψαν

εἰς τὰ διηγήματά των, θὰ φέρω ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ὑπερήφανος τὴν διπλὴν ταύτην δόξαν.

Μετὰ δύο ἡμέρας τὴν 28^{ην} Αὐγούστου ἐμανθάναμεν τὸν θάνατον ἄλλον ἀντεπιστέλλοντος ἐταίρου, τοῦ Ξενοφῶντος Σιδερίδου, τοῦ εὐγενοῦς Κωνσταντινοπολίτου καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Σπυρίδωνος, τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Ὁ Ξενοφῶν ὑπῆρξε στυλοβάτης τοῦ μεγαλωνύμου Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἰδίως τῆς ἀρχαιολογικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, ἀφιερῶσας εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν τῆς προσφιλεστάτης πόλεως ὑπερτριᾶντα πραγματείας, δημοσιεύσας ἀνεκδότους ἐπιγραφάς, κείμενα καὶ ἐκτενεῖς μελέτας. Τελευταῖον τοῦ Σιδερίδου ἔργον ὑπῆρξεν ἡ συνεργασία καὶ ἡ ὕλική ὑποστήριξις πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Πατριάρχου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου.

Εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν μεγάλων κενῶν εἰργάσθημεν δραστηρίως. Καὶ πρῶτον ἐξελέξαμεν ἐπτὰ τακτικούς ἐταίρους, τοὺς καθηγητὰς κ.κ. Μιχαὴλ Κατσαρᾶν, Νικόλαον Ἐξαρχόπουλον, Γεώργιον Ἰωακείμογλου, Τιμολέοντα Ἡλιοπούλου, Κωνσταντῖνον Ράλλην, Σωκράτην Κουγέαν καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος κ. Κωνσταντῖνον Κουρουνιώτην. Τούτων ἐδεξιώθημεν ἤδη τοὺς ἕξ καὶ ἀναμένομεν τὸν κ. Κουγέαν. Ἐπίσης ἐδεξιώθημεν τὸν πρόεδρον κ. Κοντὸν καὶ ἐξελέξαμεν ἄλλους δύο, τὸν μεσαιωνοδίφην κ. Μανουὴλ Γεδεῶν καὶ τὸν ἐμβροολόγον κ. Γεώργιον Κοσμετᾶτον. Καὶ τέλος πρό τινων ἡμερῶν δύο ἀντεπιστέλλοντας ἱστοριοδίφας, τὸν πολυμερῆ κ. Ἰωάννην Γεννάδιον καὶ τὸν ἀκάματον ἐρευνητὴν τῆς Ἄνδρου κ. Δημήτριον Πασχάλην.

Παρὰ τῶν ἐκλεγομένων ἀναμένομεν κυρίως ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις. Εὐτυχῶς αὐταὶ ὑπῆρξαν καὶ ἐφέτος ὅχι ὀλίγαι, ἀνερχόμεναι ἐν ὄλῳ εἰς 109, ἀπέναντι τῶν περυσινῶν 93. Τούτων 42 ἀνεκοίνωσαν οἱ ἑξῆς Ἀκαδημαῖκοί: Αἰγινήτης 2, Ἀμαντος 1, Ἀνδρεάδης 5, Βορέας 1, Βουρνάζος 1, Δυοβουνιώτης 1, Ζέγγελης 2, Ἰωκείμογλου 1, Καλιτσονάκις 1, Καμπούρογλους 2, Κεραμόπουλλος 5, Κτενᾶς 2, Μαλιέζος 1, Μενάρδος 2, Ὀρλάνδος 3, Παππούλιας 1, Πολίτης Ἰωάννης 3, Σκλαβοῦνος 1, Σωτηριάδης 1,

Σωτηρίου 2, Χατζιδάκις 3, καὶ ἄλλας 7 εἰς τὰς ἀντιφωνήσεις των οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ.κ. Ἐξαρχόπουλος, Ἡλιόπουλος, Ἰωακείμογλου, Κουρουνηιώτης, Κατσαράς, Ράλλης καὶ Στρέϊτ. Ἐκ δὲ τῶν προσέδρων ὁ κ. Κοντός πλὴν τῆς ἀντιφωνήσεώς του ἔκαμε δύο ἄλλας ἀνακοινώσεις.

Ἄλλοδαποὶ δὲ ἐπιστήμονες 12, τῶν ὁποίων τινὲς μέλη ξένων Ἀκαδημιῶν, ἀνεκοίνωσαν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ μέσου ἡμετέρων, οἱ ἐξῆς: *F. Babinger, L. Bernard, P. Delbet, J. Faure, I. Fajans, I. Hadamard, P. Montel, B. Nickolson* καὶ *Miss L. Ware, C. Renz, A. Sieberg, M. Simonin.*

Καθὼς βλέπετε, καὶ ξένους συνεργάτας ἔχομεν διπλασίους ἀπὸ πέρουοι.

Τέλος ἡμέτεροὶ ἐπιστήμονες μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀνεκοίνωσαν δι' ἀκαδημαϊκῶν 45 ἐργασίας, οἱ ἐξῆς: Ἀδαμόπουλος Γ. 1, Ἀθανασόπουλος Γ. 2, Ἀναγνωστόπουλος Ν. 1, Ἀναγνωστόπουλος Π. 1, Ἀναστασιάδης Μ. 1, Ἀποστολάκης Γ. 1, Βαρόπουλος Θ. 1, Βασιλείου Φ. 1, Βορεάδης Γ. 1, Βοσνιώτης Χ. 1, Δημητρίου Α. 1, Κανδήλης Ι. καὶ Καρνῆς Ν. 2, Κατακουζηνὸς Δ. 3, Κατράκης Χρ. καὶ Μεγαλοοικονόμου Ι. 1, Κατράκης Χ. καὶ Λαγουδάκης Α. 1, Κεφαλᾶς Α. 1, Κόμης Α. 2, Κουκουλῆς Φ. 1, Κριμπᾶς Β. 2, Λεμπέσης Α. 1, Μητσόπουλος Μ. καὶ Ρέντς Κ. 2, Μεγαλοοικονόμου Ι. 1, Μαργιολόπουλος Ε. καὶ Λειβαθηνὸς Α. 1, Παρόπουλος Γ. καὶ Πετσειάκης Α. 1, Περράκης Ν. 1, Πετσειάκης Α. 1, Πίντος Α. 1, Πλακίδης Σ. 2, Ρουσσόπουλος Ν. 1, Σαραντόπουλος Σ. 1, Σιγάλας Μ. 1, Σοφιανόπουλος Γ. 1, Τζώρτζης Α. 1, Τρικκαληνὸς Ι. 1, Τσαμαδὸς Δ. 1, Χατζῆς Α. 1, Χόρς Σ. καὶ Μπέτσης Σ. 1.

Πλὴν δὲ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πρακτικῶν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1928 ὁ κ. Κ. Κτενᾶς, ἠρξίσαμεν καὶ τὴν ἔκδοσιν ἐκτενεστεύων Πραγματειῶν, τεσσάρων μέχρι τοῦδε, τοῦ κ. Δ. Αἰγινήτου, τοῦ κ. Θ. Σκλαβούνου, τοῦ κ. Β. Μυστακίδου καὶ τοῦ κ. Γ. Αποστολάκη.

Διαρκεστεῖρας ἐργασίας ἐσυνεχίσαμεν τὰς ἐξῆς:

Α') Τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων διὰ τὴν λεπτομερῆ γεωλογικὴν ἔρευναν τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κτενᾶ ἐκτὸς τῶν νήσων Σκύρου,

Λήμνον καὶ Ἀγ. Εὐστρατίου ἐξηρηνήθη ἡ Σάμος, ἡ Σῦρος καὶ τὸ ἠφαιστειον τοῦ Ὁξυλίδου εἰς τὴν Εὐβοίαν.

Β') Τῆς δὲ ἐκδόσεως τῶν ψηφιδωτῶν τῆς Ἑλλάδος τὸ μὲν Α' τεῦχος εἶναι ἔτοιμον ὡς πρὸς τὸ μέρος τῶν πινάκων καὶ ὑπολείπεται τὸ σύντομον περιγραφικὸν κείμενον. Τοῦ δὲ Β' τεύχους, ἕπου θὰ περιλάβῃ τὰ ψηφιδωτὰ τῆς Ἐπιδαύρου, ἔχουν ἤδη ἐκτυπωθῆ οἱ πρῶτοι χρωματιστοὶ πίνακες καὶ παρασκευάζονται οἱ λοιποί.

Γ') Ἠσχίσαμεν ἐπίσης τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνασκαφὴν τῆς ἀρχαίας Ἀκαδημείας παρὰ τὸν Κολωνόν, ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεβλέψαμεν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ὅπερ διηυκόλυνεν ἡ φιλομουσία τοῦ κ. καὶ τῆς Κυρίας Ἀριστοφρονος διὰ δωρεᾶς 150 χιλ. δραχ. Ἄν ἀνευρεθῆ κάτι μαρτυροῦν, ποῦ ἔκειτο ἡ περίφημος οἰκία, ὅπου ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων, θὰ παραμείνῃ ἀπὸν προσκύνημα τοῦ ἐπιγείου βίου τοῦ «ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις».

Δ') Προέβημεν ἔπειτα εἰς τὴν σύναξιν συμβολαίων πρὸς ἐκτύπωσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς λαλονμένης. Τὰ γνωστὰ Τυπογραφεῖα τῶν κκ. Μάϊσονερ καὶ Καργαδούρη ἀνέλαβαν καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἰδιοτύπων στοιχείων, οὕτως ὥστε ἐλπίζομεν ὅτι κατ' Ὀκτώβριον θὰ ἐκδοθῆ μέρος τοῦ Α' ἔτοιμου τόμου συμπληρωθέντος διὰ νέων ἀποδελτιώσεων, καὶ ἀποστολῆς εἰς τὸ Πήλιον. Ἐνισχύσαμεν δὲ τὸ Γραφεῖον τοῦ Λεξικοῦ διορίσαντες τὸν πατρῷζοντα φιλόλογον κ. Γ. Κακριδῆν.

Ε') Καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου ἀπεστείλαμεν δύο ταξινόμους εἰς τὴν Γορτυνίαν καὶ τὴν Δωρίδα πρὸς συλλογὴν νέου ὕλικου. Ἐπίσης ἐπροχώρησεν ἡ κατάταξις παραλλαγῶν τῶν δημοτικῶν ἄσματων καὶ τῶν παροιμιῶν. Ἀλλ' ἡ πρό τινος ἄρσις τῆς ἀποσπάσεως τῶν ἐπικούρων ταξινόμων ἐδυσχέρανε τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχείου τούτου, ὅθεν εἰς ἀναπλήρωσιν διορίσαμεν τακτικὸν ταξινόμον τὸν κ. Πέτρον Φουρικήν. Ὁ κ. Γ. Πολίτης διευθύνει τὴν ἔκδοσιν τοῦ μετ' ὀλίγον δημοσιευομένου Γ' τόμου τῶν Συμμείκτων τοῦ ἀειμνήστου Ν. Πολίτου. Τὰ χρήματα ὑπάρχουν.

Ὅμοίως προσπαθοῦμεν νὰ εὕρωμεν χορηγὸν πρὸς ἔκδοσιν τῶν ὑπολοίπων τόμων τοῦ κ. Γ. Χατζιδάκι, ὁ ὁποῖος καὶ μετὰ τὸ 80^{ον} ἔτος τῆς

ζωῆς του, εὐτυχῶς ἐξακολουθεῖ παρέχων τὴν πολύτιμον συνεργασίαν του εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο Ἀρχείων.

Εἰς ταῦτα προσεθέσαμεν ἐφέτος κατ εἰσήγησιν τοῦ συναδέλφου κ. Παππούλια καὶ τρίτον Ἀρχεῖον, σπουδαιότατον, τὸ Ἀρχεῖον Ἑλληνικοῦ Δικαίου, πρὸς συλλογὴν, ἐπεξεργασίαν, καὶ ἔκδοσιν τῶν πανταχοῦ Ἑλληνικῶν ἐθίμων καὶ καταρτισμὸν πλήρους ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου. Ἐψηφίσαμεν ἤδη τὸν Κανονισμὸν τοῦ Νέου Ἀρχείου καὶ πίστωσιν 50 χιλ. δραχ. πρὸς ἴδρυσιν τοῦ Γραφείου, ἀνεθέσαμεν δὲ εἰς τοὺς κ. κ. Παππούλιαν, Ρακιβὰν καὶ Ράλλην τὴν ἐποπτείαν.

Μελετῶμεν ἐπίσης τὴν ἔκδοσιν ἐτησίας Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας, ὅπου θὰ καταφαίνεται ἡ ὅλη πνευματικὴ παραγωγὴ τοῦ Ἑθνους. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐργασθῆ ὁ δόκιμος φιλόλογος, τὸν ὁποῖον προσέλαβε βιβλιονόμον ἡ Ἀκαδημία, κ. Ι. Συκουτρῆς.

Καὶ εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια ἔλαβε μέρος ἡ Ἀκαδημία.

Α') εἰς τὴν ἐν Βρυξέλλαις κατὰ Μάϊον γενομένην 10^{ην} Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν διὰ τοῦ κ. Γ. Οἰκονόμου.

Β') Εἰς τὸ κατὰ Σεπτέμβριον συνελθὸν Μετεωρολογικὸν Συνέδριον, ὅπου ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος καὶ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας ἐξεπροσώπησεν ἰδίαις δαπάναις καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐκεῖ συνεζητήθησαν ἰδίαις τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀεροπορίαν ζητήματα, τῶν ὁποίων πολλὰ προσέκρουσαν εἰς προνόμια μεγάλων Κρατῶν. Εὐτυχῶς ὁ κ. Δ. Αἰγινήτης δὲν ἀποθαρρύνεται καὶ τὰ μικρὰ Κράτη ἐξησφάλισαν ἐν τέλει χάριν τῆς ἀεροπορίας τῶν ὅλα τὰ διεθνῆ μετεωρολογικὰ στοιχεῖα.

Γ') Εἰς τὸ κατ' Ὀκτώβριον συνελθὸν εἰς Βαρκελώνην συνέδριον τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας, ὅπου ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἀκαδημίαν, ἰδίαις δαπάναις ὁ κ. Ζέγγελης, τυχὼν τῶν ὀφειλομένων εἰς ἀκαδημαϊκὰ σώματα τιμῶν.

Προκειμένου περὶ τιμῶν ἀναφέρω ἐν παρόδῳ ὅτι ὁ ἡμέτερος κ. Γ. Φωκᾶς ἐξελέγη ἀντεπιτελλὸν μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῆς Ἱατρικῆς καὶ ὁ κ. Β. Κουρεμένος εἵνεχεν ἀργυροῦ μεταλλίου τῆς Ἐταιρείας τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν.

Τελευταῖον μετέσχομεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις συνέδριον τῆς Εἰρήνης διὰ τῶν κκ. Ἡλιοπούλου, Κουγέα καὶ Ράλλη προσεφώνησε δὲ τοὺς συνέδρους ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Παλαμᾶς.

Ἀντιπροσωπεύθημεν ἔπειτα εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς *École Centrale des Arts et Manufactures* διὰ τοῦ συναδέλφου καὶ πρεσβευτοῦ κ. Ν. Πολίτου.

Κατ' Ἀπρίλιον εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους διὰ τῶν συναδέλφων κ. Κ. Κουρουνιώτου καὶ Οἰκονόμου καὶ ὁ μὲν κ. Κουρουνιώτης προσφωνήσας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκοίνωσε περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἐλευσίνος, ὁ δὲ κ. Οἰκονόμος, προσφωνήσας ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας, ἀνεκοίνωσε περὶ τοῦ Συνεδρίου τῆς Μεσσήνης.

Δήγοντος δὲ τοῦ Ἰουνίου ἀντιπροσωπεύθημεν εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς ὀνομαστῆς Βρετανικῆς πρὸς προαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν Ἐταιρείας διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Κακλαμάνου.

Τέλος κατὰ Νοέμβριον εἰς τὰς ἐν Παρισίοις τελετὰς τὰς διὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Γάλλου χημικοῦ *Paul Schutzenberger*.

Προσεκλήθημεν ἐπίσης εἰς τὸ ἐν Ὁξφόρδῃ τελούμενον Φιλοσοφικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ἐν Στοκκόλμῃ κατ' Αὐγουστον συνερχόμενον Γεωδαιτικὸν καὶ Γεωφυσικὸν τμημα τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου ἐρευνῶν καὶ θὰ μετὰσχωμεν ἐνεργῶς εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ἰδίως εἰς τὸ κατ' Ὀκτώβριον μέλλον νὰ συνέλθῃ Γ' Βυζαντιολογικὸν Συνέδριον. Τῆς Ὄργανωτικῆς τούτου ἐπιτροπῆς μετέχουν δώδεκα Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ πρόεδρος εἶναι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας. Κατάδηλον ἐπομένως εἶναι τὸ ἡμέτερον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Συνεδρίου. Σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ παρουσιάσωμεν ἐκτὸς τῶν ἀνακρινώσεων, ἔτοιμον α') τὸ νέον Βυζαντιανὸν Μουσεῖον, τὸ ἰδρυνόμενον τέλος κατ' ἀπόφασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τοῦ Μεγάλου τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας διὰ τῆς ἀκαμάτου ἐργασίας τοῦ κ. Γ. Σωτηρίου, β') τὴν σειρὰν τῶν εἰκόνων τῶν Ἑλλήνων Ἀυτοκρατόρων, τὴν ὁποίαν κατέλιπεν ἀνέκδοτον ὁ ἀείμνηστος Σπυρίδων Λάμπρος, γ') μέρος τοῦ Λεξικοῦ τῆς λαλουμένης καὶ δ') καιηρο-

ισμένον τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀρχείου τοῦ Λεξικοῦ τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς, τοῦ ὁποῖου ἐξησφαλίσαμεν τοὺς πόρους. Τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τῶν ἔργων τούτων εἶναι περιττὸν ν' ἀναπτύξω ἐνώπιον τοιούτων ἀκροατῶν.

Ἀλλὰ προκειμένου περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰ ξένα συνέδρια θὰ μοῦ συγχωρηθῆ νὰ κάμω μίαν παρένθεσιν. Ἡ Κυβέρνησις διὰ προσθέτου εἰς τὸν Ὄργανισμόν μας ἄρθρον ἀνεγνώριζεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὡς αὐτονόητον τὸ δικαίωμα νὰ «ὀρίζῃ τοὺς ἀρμοδίους ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ διεθνή συνέδρια». Ἀλλ' ἐκ τοῦ σοφοῦ τούτου ἄρθρου παρελείφθη γλαφυρὸν ἐδάφιον, διαλαμβάνον περὶ τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς ἀντιπροσωπίας ταύτης. Τὸ συμπληρωματικὸν νομοσχέδιον, τὸ παρέχον τοὺς πόρους χωρὶς ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀναμένει τὴν σειρὰν του.

Ἐπίσης ὑπενθυμίζω μετὰ σεβασμοῦ τὰ 12 ἑκατομμύρια τοῦ κληροδοτήματος Τσοῦφλη, τῶν ὁποίων τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατεθειμένον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατεσχέθη τὸ 1926 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀνέγερσιν σχολείων. Τὶ δικαιότερον παρὰ νὰ λαμβάνωμεν τοκοχρεωλύσιον τοῦ κεφαλαίου μας ἐκείνου; Τὰς δύο ταύτας παρακλήσεις, ἐσκέφθη νὰ ὑποβάλω, διὰ νὰ μὴ διακόψῃ τὴν καθημερινήν του δίαυταν ἀκροάσεων καὶ ἀναφορῶν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀκαδημίας οὐδέποτε ἠῦραμεν τόσον πρόθυμον Κυβερνητικὴν ἀντίληψιν, ὅσον κατὰ τὸ λῆγον ἔτος. Εἶναι καὶ τοῦτο πρόσθετος ἀπόδειξις τῶν ἀγαθῶν μᾶς μονίμου Κυβερνήσεως.

Καὶ πρῶτον ἡ κύρωσις ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας τῆς Συντακτικῆς πράξεως τῆς 18^{ης} Μαρτίου 1926 προσέδωκεν εἰς τὸ Ἰδρυμα νέον κύρος. Εἰς τὴν ἀνατύπωσιν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως παρεισέφρησαν ὡς εἰκὸς καὶ μερικὰ οὐσιώδη τυπογραφικὰ σφάλματα, ἀλλὰ καὶ τινες ἀναγκαῖαι προσθήκαι.

Δεύτερον κατόρθωμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἡ διανομὴ τοῦ Τσουφλείου κληροδοτήματος κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὸ μερίδιον τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ σπουδαιότερον ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τῶρα δυνάμεθα νὰ

μεριμνήσωμεν καὶ περὶ τῆς ἐν Βεσσαραβία οἰκίας τοῦ Τσοῦφλη καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν κατάσχεσιν τῶν εὐρυτάτων γαιῶν τοῦ ἀειμνήστου Ἑπειρώτου.

Εὐχαριστίας ὀφείλομεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ Γερουσία διὰ τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων κ. Κ. Ζέγγελη καὶ Β. Αἰγινήτου ἀποκτᾷ πρότυπα γερουσιαστῶν.

Ἰδιαιτέρας δὲ εὐχαριστίας ὀφείλομεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Γόντικαν τὸν ἀνεκάθεν φιλοστόργως ἀποβλέποντα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, διὰ δύο ἀποφάσεις. α') ὅτι ἐτακτοποίησε διὰ τοῦ Νόμου τῆς 16^{ης} Ἰουλίου 1929 τὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐτήσιαν χορηγίαν τῶν 600 χιλ., ἡ ὁποία ἐδίδετο, ἢ μᾶλλον δὲν ἐδίδετο, διὰ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐκανόνισεν ὡς ἄλλος Σολομῶν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δύο ἀδελφῶν ἰδρυμάτων, ὥστε δὲν ἀπομένει πλέον ἢ ὁ κανονισμὸς τῶν καθυστερουμένων 850 χιλ. β') ὅτι ἐκύρωσε τὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν παρυχώρησιν ἰκανοῦ μέρους τῆς Μαυροκορδατείου Βιβλιοθήκης, ἕπον ἠγόρασε τὸ κράτος. Ἄν ἡ ἐκτέλεσις βραδύνη, δὲν πιαίει βεβαίως οὔτε ὁ κ. Ὑπουργὸς οὔτε ἡμεῖς.

Πρὶν τελειώσω τὴν λογοδοσίαν μου, ἔχω καθῆκον ν' ἀναγγείλω δύο νέα κληροδοτήματα πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, ὀφειλόμενα εἰς τὸν ἀείμνηστον εὐπατριδὴν Ἀλέξανδρον Μαυρογένην. Καθὼς εὐηρεστήθη νὰ μᾶς δηλώσῃ ὁ κ. Ἡλιάσκος ἐκτελεστής τῆς διαθήκης του, ὁ εὐγενὴς Κωνσταντινοπολίτης ἀφῆκε ποσὰ παρέχοντα ἐτήσιον εἰσόδημα 150 Λιρῶν πρὸς ἴδρυσιν δύο βραβείων ἐναλλασσομένων κατ' ἔτος α') βραβείου γραμμάτων καὶ ἐφευρέσεων εἰς μνήμην Στεφ. Μαυρογένους, β') Ἀρετῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς μνήμην τῆς ἡρωίδος τῆς Μυκόνου Μαντοῦς Μαυρογένους. Τοιοῦτοτρόπως ὄχι μόνον ἐνισχύομεν τὴν ἀρετὴν τῶν δύο πόλεων διὰ χρημάτων τόσων τιμίων, ἀλλὰ καὶ θὰ διατηρῶμεν ὑπερήφανοι τὴν ἀνάμνησιν ἐπιφανοῦς ἱστορικοῦ οἴκου.

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὰ ἐξεγείροντα τόσῃν ἄμιλλαν βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ πρῶτον εἰς τὸ μετάλλιον αὐτῆς, ἀπονεμόμενον εἰς

πρόσωπον ἢ Ἰδρυμα ἢ διερχόμενον ἓνα σταθμὸν τοῦ ἱστορικοῦ του βίου (π. χ. πέρουσιν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων.)

Ἐφέτος λοιπὸν ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ν' ἀπονεύμῃ τὸ μετάλλιον εἰς τὸν Σύλλογον «Παρνασσὸν» διὰ τὸ ἐξηκονταπενταετὲς φιλολογικὸν καὶ κοινωνικὸν του ἔργον. Ὡς γνωστὸν, ὁ «Παρνασσὸς» ἰδρυθεὶς τῷ 1865, πολλάκις ἀνεπλήρωσε τὴν ἀνύπαρκτον Ἀκαδημίαν καὶ οἱ ἐπισημότεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων ὁμιλητῶν ἀνέβησαν τὸ κομψὸν βῆμα τοῦ Συλλόγου. Εἰς τὰ τέσσαρα τμήματά του, τὸ Ἀρχαιολογικόν, τὸ Νομικόν, τὸ Φυσιογνωστικὸν καὶ τὸ Καλλιτεχνικὸν ἔγιναν ἀξιολογώταται ἀνακρινώσεις καὶ ἐπὶ 20 ἔτη ἐξέδιδεν ὁ Παρνασσὸς Ἐπιστημονικὴν ἐπετηρίδα. Ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνικὴ του δραῖσις οὐδόλως ὑπῆρξε μικροτέρα. Ἰδίως ἡ Σχολὴ τῶν ἀπόρων παιδῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην κατεῖδε τὸ ῥεμβῶδες βλέμμα τοῦ ποιητοῦ τῆς «Γαλατείας», τὰ δ' ἐγκαίνια ἐτελέσθησαν τὴν 3 Δεκεμβρίου 1872 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κ. Παπαρηγοπούλου, εἶναι καθ' αὐτὸ μοναδικὴ καὶ ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν. Ἐντὸς τῶν 57 τούτων ἐτῶν ἐδιδάχθησαν 30.000 μαθηταί, ἐφέτος δὲ ἀπελύθησαν 90 καὶ εἶναι γραμμένοι 1007. Χάριν τούτων ὁ Σύλλογος συντηρεῖ καὶ παράρτημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ, ἐφέτος δὲ κτίζει τριώροφον οἶκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους, προϋπολογιζόμενον εἰς 5.000.000 δραχ. καὶ περιλαμβάνον πλὴν νοσοκομείου ἄσυλον πρὸς διανυκτέρευσιν, λουτρό, ἀπολυμαντικὸν κλίβανον, ὑπόστεγον γυμναστικῆς, κινηματογράφον καὶ νέα εὐρύτατα διδακτήρια διὰ 600 μαθητάς. Ἄν δ' ἐρωτᾶτε καὶ διὰ τὴν προκοπὴν τῶν διδασκομένων, θὰ σᾶς εἴπωμεν ἡμεῖς οἱ γνωρίζοντες καὶ ἄλλα γραπτά, ὅτι ζηλεύομεν τὰ τῶν ἀπόρων παιδῶν. Ἀλλὰ τί θὰ ἐγίνετο ἢ Σχολὴ μὲ δύο μόνον «εὐεργετήματα» τῆς Πολιτείας καὶ ἓνα Ἐπιθεωρητὴν, μύστην τῆς νέας παιδαγωγικῆς; Εὐτυχῶς ἔφορος τῆς Σχολῆς ἀπὸ 41 ἐτῶν εἶναι ὁ κ. Βασίλειος Ἀντωνόπουλος, ἀληθινὸν ὑπόδειγμα πολίτου. Πῶς νὰ μὴ τιμήσωμεν τόσον μακρὰν, τόσον εὐγενῆ χάριν τῆς κοινωνίας ἐργασίαν;

Ἴδου καὶ τὰ πολυάριθμα βραβεῖα, δέκα μὲν ἀγώνων τῆς Α' τάξεως,

τεσσάρων δὲ τῆς Γ', τὰ ὁποῖα ἀπένειμεν ἐφέτος ἢ Ἀκαδημία. Τὰ τῆς Β' Τάξεως, ποιητικώτερα καὶ πνευματικώτερα, ἀπονέμονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς.

Α' Τάξις Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Τὸ 1^{ον} Βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς «εἰς τοὺς ἐμβολιάσαντας ἄγρια δένδρα», διεξεδίκησαν δύο συνεταιρισμοὶ καὶ τρεῖς ἰδιῶται. Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει 1) 8.000 δρχ. εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Δήμητρα τῆς Νέας Αγγιᾶλου, ἐξημερώσασαν «πολλὰς δεκάδας χιλιάδων ἀγριελαιῶν». 2) 7.000 δρχ. εἰς τὸν δενδροκόμον Ἀρκαδίας κ. Κουμανιώτην, διότι διδάξας διδασκάλους μαθητὰς καὶ ἀγρότας μετέτρεψεν εἰς καρποφόρα δένδρα «ἑκατὸν περίπου χιλιάδας ἀγρίων». 3) 3.000 δρχ. εἰς τὸν ἐμβολιαστὴν τῆς Κοινότητος Καρνασίου τῆς Μεσσηνίας κ. Νίκαν Α. Νικολάου, διὰ τὴν ἐξημέρωσιν εἴκοσι χιλιάδων ἀγριαχλαδεῶν καὶ τέλος ἐπαινεῖ τὸν ἀντιστράτηγον Ἴω. Δημητρακόπουλον ἐμβολιάσαντα 8.000 ἀγριελαιῶν

Τὸ 2^{ον} βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην «περὶ νέων πρώτων ὕλῶν πρὸς παρασκευὴν οἰνοπνεύματος»

καὶ τὸ 3^{ον} τὸ Μπενάκειον εἰς τὰς καλυτέρας ἐρεῦνας «πρὸς λίπανσιν τῶν ἐλληνικῶν καπνῶν», οὐδεὶς ἐπροθυμήθη νὰ ζητήσῃ.

Τὸ 4^{ον} βραβεῖον 20.000 δρχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς «περὶ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς κανσίμων ὕλῶν τῆς Ἑλλάδος» διεξεδίκησαν βελτιωθεῖσαι αἱ αὐταὶ καὶ πέρουσι δύο μελέται. Ἄλλ' ἢ Ἀκαδημία περιορίζεται εἰς ἔπαινον τοῦ κ. Βερνάρδου Φάργη εἰσηγητοῦ νέων ἐσχαρῶν καὶ ἐσιῶν πρὸς καῦσον ἐλληνικοῦ λιγνίτου.

Τὸ 5^{ον} βραβεῖον 50.000 δρχ. Ἐμμ. Μπενάκη τὸ ἀπονεμόμενον εἰς τὰς Κοινότητας ἢ τὰ Σωματεῖα, τὰ ἐκτελέσαντα τὰ περισσότερα ἔργα πρὸς «ἀναδάσωσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν βροχῶν» ἐπεζήτησαν δέκα. Ἡ Ἀκαδημία, παρατηροῦσα γενικῶς ὅτι κατὰ τὸ λῆγον ἔτος δὲν ἐπετελέσθησαν «τόσον μεγάλα καὶ σπουδαῖα ἔργα», διανέμει οὐχ ἥτιον ὡς ἠθικὴν ἐνίσχυσιν

α') 8.000 δρχ. εἰς τὴν ἀπὸ ἑτείας ἰδρυθεῖσαν Φιλοδοσιακὴν ἔνωσιν τῶν

Ἄθηνῶν, διότι συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν γύρω τῆς πόλεως πολυτίμων ἄλσῶν, ἐπρόλαβε τὴν ἀπεμπόλησιν δασῶν, κατεδίωξε τὰς κάμπας τῶν πεύκων, συνεκάλεσε φιλοδασικὸν συνέδριον καὶ ἐξέδωκε χρήσιμα βιβλία.

β') 8.000 δρχ. εἰς τὸν Σύλλογον φιλοδένδρων τῆς Τριπόλεως, διότι, συνεχίζων τὸ ἀπὸ τριακονταετίας ἀναδασωτικὸν του ἔργον, ἐπεξέτεινεν αὐτὸ εἰς ὑπεροκτακόσια στρέμματα ἐπὶ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως λόφου καὶ συνετήρησε μεγάλα φυτώρια καὶ ἄλση.

γ') 6.000 δρχ. εἰς τὸν Σύλλογον τῶν φιλοπροόδων τῆς Τριπόλεως Πᾶνα, διότι μετὰ τοῦ προηγουμένου ὠργάνωσε παιδικὰς ἐξοχὰς, συνέστησεν ἀξιόλογον βιβλιοθήκην, ἐξηγένησεν ὑπερχίλια καρποφόρα δένδρα κλ.

δ') 6.000 δρχ. εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν Χίου, διότι μὲ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Δασικοῦ Ταμείου συντελεῖ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν τῆς «παιπαλοέσεως» νήσου, ἣτοι περιέφραξε καὶ ἐφύτευσε χῶρον 60 στρεμμάτων παρὰ τὴν πόλιν, ἴδρυσεν μέγα φυτώριον καὶ διατηρεῖ ἰδίους δασοφύλακας.

ε') 5.000 δρχ. εἰς τὸν Φιλοδασικὸν Σύλλογον Πατρῶν, διότι περιέφραξε καὶ ἐφύτευσεν ἐπὶ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως λόφου 50 στρέμματα, συντηρεῖ φυτώριον καὶ φύλακας καὶ διανέμει δένδρα εἰς τοὺς ἀγρότας.

ς') 5.000 δρχ. εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν τῶν Θηβῶν, διότι ἀνεδάσωσε παρὰ τὴν πόλιν ἕκτασιν ὑπερεβδομήκοντα στρεμμάτων καὶ συντηρεῖ φυτώριον ἀξιολόγου παραγωγῆς.

Τέλος ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ἐξαιρετικὸν ἔπαινον εἰς τὸν Δῆμον Καβάλλας, διὰ τὰ «πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ ἐξωραϊσμὸν ἔργα», εἰς ἃ ἐδαπάνησε ἑνεακοσίας χιλιάδας δρχ. καὶ ἐπαινεῖ τὸν Δῆμον Κατερίνης διὰ τὴν φύτευσιν πάρκου ἑβδομήκοντα στρεμμάτων, ὅπου ἐδαπάνησεν 100 χιλ. δρχ., καὶ τὸ Φιλοδασικὸν Σωματεῖον Κροκνλείου καὶ Βωμέας τῆς Δωρίδος, ἵπου ἐβράβευσε πέρουςι.

Τὸ 6^{ον} βραβεῖον 45 χιλ. δρχ. Ἐμμ. Μπενάκη τὸ ἀπονεμόμενον εἰς ἰδρύματα καὶ διδασκάλους συντελοῦντας εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀναλφαβήτων καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ γεωργικά, διεξεδίκησαν ἐφέτος 13. Ἡ Ἀκαδημία ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ συνημμένα πιστοποιητικά, διανέμει αὐτὸ εἰς 4 Σωματεῖα καὶ 3 ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς:

Και πρῶτον μὲν 13 χιλ. δραχ. ἀπονέμει μετὰ θερμοτάτων ἐπαίνων εἰς τὸν Πειραιῶν Σύνδεσμον, διότι ἀπὸ τριακονταετίας συντηρεῖ νυκτερινὰς σχολὰς ἀναλφαβήτην, ὅπου φοιτῶσι κατ' ἔτος περὶ τοὺς 1000. β') Ἰδρυσεν νυκτερινὴν σχολὴν μηχανικῶν, ὅπου ἐκπαιδεύονται ὑπὸ διπλωματούχων μηχανολόγων δωρεὰν οἱ ἄποροι τεχνῖται τῆς σιδηρομηχανίας, κατ' ἔτος περὶ τοὺς 250. γ') Ἰδρυσεν τὸ ἀνεγνωρισμένον Ὁδεῖον Πειραιῶς ἔχον ὑπερτριακοσίους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας, συνέστησε δὲ 20 ὑποτροφίας δι' ἄπορα παιδιά πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυΐας. δ') Ἔχει τμημα φιλολογικῶν διαλέξεων καὶ ε') Ἰδρυσεν τὸ μόνον ὑπάρχον γυμναστήριον τοῦ Πειραιῶς.

Βραβεύει κατόπιν διὰ 5 χιλ. δραχ. ἕκαστον, α') τὸ ἐν Καβάλλα Σωματεῖον Κυριῶν Ἑθνικῆ Ἄμυνα, διότι συντηρεῖ ἐξ ἰδίων νυκτερινὴν σχολὴν μὲ 5 διδασκάλους. β') τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς νυκτερινῆς σχολῆς Μυτιλήνης, διότι συντηρεῖ ἀπὸ πενταετίας πλήρη ἐξετάξιον δημοτικὴν σχολὴν. γ') τὸν ἐν Καρδίτῃ Σύλλογον Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης καὶ διὰ τὴν βιβλιοθήκην καὶ διὰ τὴν νυκτερινὴν σχολὴν, ὅπου φοιτοῦν καὶ ἀγράμματοι τῶν γειτονικῶν χωριῶν.

Ἐκ δὲ τῶν διδασκάλων βραβεύει:

α') τὸν διδάσκαλον Καστανιάς τῆς Βερροίας κ. Εὐστάθιον Ἀθανασιάδην διὰ 6 χιλ. δραχ., διότι ἰδρυσεν νυκτερινὴν σχολὴν καὶ ἐδαπάνησε χάριν τῶν βιβλίων καὶ συνέστησε γεωργικὴν βιβλιοθήκην. Ἰδρυσεν σχολικὸν κήπον, ἐν ᾧ καλλιεργοῦνται πολλαὶ χιλιάδες φυτῶν καὶ εἰσήγαγε τὴν καλλιέργειαν νέων κηπουρικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν φυτῶν, δαπανήσας ἐξ ἰδίων ὑπὲρ τὰς 3 χιλ. δραχ. δι' ἀγορὰν σπόρων καὶ φυτῶν.

β') τὸν ἐπιθεωρητὴν Ἀλεξανδρουπόλεως Π. Μπέλκαν διὰ 5 χιλ. δραχ., διότι ἠξίωσε παρὰ τῶν διδασκάλων τῆς περιφερείας του νὰ ἰδρύσουν σχολικοὺς κήπους, οὕτω δὲ ἰδρύθησαν ἄνω τῶν 50, ἐξετύπωσε δὲ καὶ Ὀδηγὸν τοῦ δημοδιδασκάλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν γενικῶν μαθημάτων.

γ') τὸν δημοδιδάσκαλον Σκύρου Γ. Παπαεμμανουήλ διὰ 4 χιλ. δραχ. διότι ἰδρυσεν σχολικὸν κήπον, γεωργοκτηματικὸν συνεταιρισμὸν, ἐδίδαξε τὴν χρῆσιν τῶν νέων σιδηρῶν ἀρότρων καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς φιλοδασικῆς ἐνώσεως ἐν τῇ νήσῳ.

Τὸ 7^{ον} βραβεῖον 50.000 δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπονεμόμενον εἰς ἰδιώτας ἢ Σωματεῖα συντελοῦντα εἰς προαγωγὴν τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ γεωργικῆς βιομηχανίας, διένειμεν ἡ Ἀκαδημία εἰς τοὺς δύο ζητήσαντας αὐτὸ ὡς ἐξῆς :

α') 12.000 δραχ. εἰς τὸν Τρικολωνικὸν Σύνδεσμον τῆς Γορτυνίας διὰ τὴν ἐπ' ἐσχάτων ἐνταθεῖσαν προσπάθειαν αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς δενδροκομίας καὶ προαγωγῆς τῆς γεωργίας καὶ

β') 5.000 δραχ. εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Δεκελείας, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὑποδειγματικοῦ μελισσοκομείου, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως διὰ τοῦ βραβεῖου συμπληρωθῶν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ὕλικά.

Τὰ δύο βραβεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς παρατηρητὰς ἢ ἐρευνητὰς προάγοντας τὰς περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας γνώσεις, ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ὡς ἐξῆς :

1) Ὅλον τὸ βραβεῖον τῶν 5 χιλιάδων δραχ. εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Νικόλαον Κρητικὸν τὸν παρακολούθησαντα τὰ τελευταῖα σεισμικὰ φαινόμενα καὶ οὐσιωδῶς συμβαλόντα εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν.

2) 2.000 δραχ. εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Πέτρον Κόκκορον, διὰ τὰς συστηματικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τῶν νήσων Δήμιου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου.

3) 2.000 δραχ. εἰς τὸν κ. Α. Κνιθάκην διευθυντὴν τοῦ Πρακτικοῦ λυκείου Χανίων, λίαν ἐπιτυχῶς μελετῶντα τὸ κλίμα τῶν Χανίων.

4) 2.000 δραχ. εἰς τὸν μηχανικὸν κ. Ἀπόστολον Περπινιάνην ἀπὸ τεσσακονταετίας ἐργαζόμενον μετὰ τῆς συζύγου του εἰς μελέτην τοῦ κλίματος τοῦ Βόλου.

5) 2.000 δραχ. εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Σγοῦρον, ἀπὸ μακροῦ διευθύνοντος ἐπιτυχῶς τὸν μετεωρολογικὸν σταθμὸν τῆς Σύρου.

Τὸ 9^{ον} βραβεῖον 10.000 δραχ. Ἐμμ. Μπενάκη εἰς τὴν «καλυτέραν περὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων μελέτην, ὅσαι ἀντέχουν εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ προσαρμόζονται εἰς τὰ ἡμέτερα ἐδάφη», ἐπεζήτησε μία μόνον, ἀλλ' ἀξία λόγου πραγματεία, τὴν ὁποίαν διὰ μακρῶν ἀνέλυσαν οἱ κριταί. Ταύτην καὶ βραβεύει ἡ Ἀκαδημία, ὡς ἀξιοσημείωτον συμβολὴν εἰς τὴν Ἑλλη-

νικήν ἀμπελουργίαν, ἐπεκτεινομένην ἐπὶ ὄλων σχεδὸν τῶν ζητημάτων καὶ περιλαμβάνουσαν πορίσματα ὄχι μόνον ξένων, ἀλλὰ κυρίως ἑλληνικῶν ἐρευνητῶν, ἐπὶ τῆς φυλλοξηριώσης Βορείας Ἑλλάδος.

Τὸ 10^{ον} βραβεῖον 20.000 δραχ. τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης εἰς «σύγγραμμα, περιλαμβάνον περιγραφὴν τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν γενῶν τῆς Ἑλληνικῆς χλωρίδος» διεξεδίκησε μία πραγματεία ἀνταποκρινομένη πρὸς τὸν ἡμέτερον σκοπὸν. Καὶ στηρίζεται μὲν ἐπὶ ξένων πηγῶν, ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία βλέπουσα τὴν παντελῆ ἔλλειψιν παρομοίου ἑλληνικοῦ ἔργου, ἐλπίζει ὅτι τὸ προκείμενον θ' ἀποβῆ ἴαν ὠφέλιμον βοήθημα εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ τοὺς σπουδαστὰς τῶν γεωπονικῶν σχολῶν. Διὸ καὶ τὸ βραβεύει. Πλὴν τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ἐστάλη καὶ ἐπιμελῆς συλλογὴ ἀπεξηραμένων φυτῶν (*herbarium*), μετὰ ὀλιγοσελίδου ὑπομνήματος, περὶ λεπτομερεστέρας ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς χλωρίδος, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἄσχετον πρὸς τὸν προκείμενον ἀγῶνα.

Γ' τάξις, Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Τὸ 1^{ον} βραβεῖον 20.000 δραχ. τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τὸ «περὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων» οὐδεὶς ἐπεζήτησε.

Τὸ δὲ 2^{ον} 20.000 δραχ. τῆς αὐτῆς τὸ «περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι σιτοπαραγωγῆς», ἀμφισβητοῦν δύο. Ἀλλ' ἡ πρώτη πραγματεία ἐξέρχεται τοῦ θέματος. Εὐτυχῶς τῆς δευτέρας ὁ συγγραφεὺς εἶναι βαθῶς γνώστης τῆς ἡμετέρας γεωργίας καὶ τοῦ Ἑλλήνος γεωργοῦ καὶ ἐρευνᾷ πάντα τὰ σχετικὰ ζητήματα (ἦτοι τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ σπόρου), ἐκτενῶς δὲ ἀναπτύσσει τὴν ὠφέλειαν τῶν χημικῶν λιπασμάτων. Παρατρέχει μόνον τὰς οικονομικὰς τοῦ θέματος ἀπόψεις. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου παρέχει τόσας πρακτικὰς ὁδηγίας, ὥστε ἡ Ἀκαδημία τὸν βραβεύει.

Τὸ 3^{ον} ἔπαθλον 9.450 δραχ. Ὀθωνος καὶ Ἀθηναῖς Σταθάτου ἀπονέμει εἰς τὸ μόνον ὑποβληθὲν ἔργον, ὡς ἀποτελοῦν συμφώνως πρὸς τὴν προκήρυξιν καλὸν «ἐγγχειρίδιον τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἐμποροπλοιάρχου». Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν ἐκάστοτε παράθεσιν τῶν ἄρθρων τῶν νόμων καὶ τῶν λοιπῶν πηγῶν.

Τὸ 4^{ον} ἔπαθλον 15.000 δραχ. τῆς Ἀκαδημίας τὸ «περὶ τοῦ φιλο-

σοφικοῦ συστήματος τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος», ἐπεζήτησε πλὴν τοῦ φιλοπόνου συγγραφέως τῆς περυσινῆς πραγματείας καὶ ἄλλος. Εἶναι δὲ οὗτος δεξιότερος ἕως ἐρευνητῆς, ἀλλὰ προφανῶς εἰργάσθη ἐν σπουδῇ καὶ παραλείπει πολλὰ καὶ ἀναγκαῖα π. χ. καὶ αὐτὰ τὰ χωρία τοῦ φιλοσόφου καὶ τοὺς πίνακας ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. Ἡ Ἀκαδημία λοιπὸν ἐπαινεῖ ἀμφοτέρους, ἀλλ' οὐδέτερον βραβεύει.

Καὶ ἤδη προκηρύσσομεν τὰ νέα βραβεῖα.

Τῆς Α' τάξεως ἐπαναλαμβάνονται τὸ 1^{ον} καὶ τὰ ἀπὸ 4-8. Πλὴν τούτων προεκηρύχθησαν πέρυσι 5 βραβεῖα λήγοντα ἐπίσης τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1930, ἧτοι

20 χιλ. δρχ. τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, περὶ τοῦ χρωμίτου τῆς Θεσσαλίας.

18 χιλ. δρχ. Θεοδώρου Ἀρεταίου, περὶ μιᾶς τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος.

30 χιλ. δρχ. Ἐμμ. Μπενάκη, περὶ τῶν μεταλλοφόρων κοιτασμάτων τῆς Μακεδονίας.

20 χιλ. δρχ. Ἐμμ. Μπενάκη, περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασικῶν εἰδῶν.

20 χιλ. δρχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι χημικῶν βιομηχανιῶν.

Ἐντὶ δὲ τοῦ 2 καὶ τοῦ 3, πού ἀπέμειναν ἀζήτητα, προσθέντομεν 4 νέα.

Βραβεῖον 50 χιλ. δρχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὸν Δῆμον, τὴν Κοινότητα, τὸ Σωματεῖον ἢ τὸ ἄτομον, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ ἔτη 1929 καὶ 1930 ἐξετέλεσαν ἀποτελεσματικῶς τὰ περισσότερα καὶ κυριώτερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα (διὰ εἰσφορῶν χρημάτων ἢ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας) πρὸς καταπολέμησην τῆς ἐλονοσίας. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

Βραβεῖον 20 χιλ. δρχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὰς καλύτερας κλινικὰς ἢ πειραματικὰς πρωτοτύπους ἐρεῦνας περὶ τῆς φυματιώσεως τὰς γενομένας ὑπὸ Ἑλληνοῦ ἐπιστήμονος κατὰ τὰ ἔτη 1929 καὶ 1930

Πραγματεῖαι δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

Βραβεῖον 30 χιλ. δραχ. Ἐμμ. Μπενάκη, εἰς τὴν καλυτέραν πρωτότυπον μελέτην περὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τοῦ γλεύκους, καὶ τῶν ποικιλιῶν τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν παραγομένου οἴνου ὠρισμένης περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Πραγματεῖαι δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1931. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1931.

Βραβεῖον 30 χιλ. δραχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς ἑλληνικὸν μηχανουργικὸν ὄργανισμὸν, τὸν κατασκευάσαντα κατὰ τὰ ἔτη 1929-30 ὠφέλιμα μηχανήματα καὶ ἐν γένει μεταλλικὰ ἔργα μαρτυροῦντα πρόοδον τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Ἡ δὲ Γ' τάξις προκηρῶσει τὰ ἐξῆς :

1) **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ.** τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Εἰς τὴν καλυτέραν ἐργασίαν περὶ τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς προαγωγῆς καὶ τῶν ἐνδεικνυομένων μέσων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας τῆς μετᾶξίης. Πραγματεῖαι δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

2) **Βραβεῖον 20 χιλ. δραχ.** τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ ἐπομένου θέματος: Ἡ ἐξαγωγή τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ποίας δυσχερείας συνήντησε κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καὶ πῶς δύναται νὰ ἀυξηθῇ ἢ ἐν ταῖς ξέναις χώραις κατανάλωσις.

3) **Ἐπαθλον 9.450 δραχ.** Ἀθηνᾶς καὶ Ὀθωνος Σταθάτου. Ποῖα τὰ καταλληλότερα μέτρα πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐν Ἑλλάδι.

Τέλος ἀντὶ τοῦ βραβείου τῆς Ἀκαδημίας ἀπεφασίσθη, ὅπως ἐκάστη τάξις βραβεύη διὰ 10 χιλ. δραχ. τὰ ἄριστα τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐκδοθέντων βιβλίων, ὅσα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰ ἐκάστοτε προκηρυσσόμενα βραβεῖα.

Τοιοῦτοτρόπως προσπαθοῦμεν νὰ παραθαρρύνωμεν, ὅσον ἡμποροῦμεν,

ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς πάντα πνευματικῶς ἐργαζόμενον χάριν τῆς χώρας ταύτης. Ἄλλοτε ὁ διανοητικὸς ἐργάτης ἐκοπίαζεν, ἐδαπάνη καὶ τὸ χειρότερον, παρήρηχο ἀπαρατήρητος, «ἐλάνθανε ζῶν». Ἡμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀνυψώσωμεν τὴν ἀξίαν τῆς τοιαύτης ἐργασίας τόσον, ὥστε ὁ φοιβόληπτος θιασώτης μιᾶς ἰδέας εὐγενοῦς νὰ θεωρῇ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ὡς ἀνώτερον οἰασδῆποτε ἄλλης παροδικῆς φιλοδοξίας. Αἰσιοδοξοῦμεν, Κύριοι. Ἡ νεαρὰ Ἀκαδημία γοργῶς ἀναπτυσσομένη ἤρχισε πλέον ν' ἀποτελῇ δύναμιν ἐθνικὴν, μέλλουσαν νὰ ἐνισχύσῃ καὶ τὰς λοιπὰς δυνάμεις τῆς πατρίδος.

Οἱ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν παρευρισκόμενοι ἐκ τῶν ἀξιωθέντων τοῦ βραβείου προσέρχονται καὶ παραλαμβάνουν τοῦτο παρὰ τοῦ προέδρου.
